

QUAN L'HIVERN ARRIBA AMB LA PRIMAVERA

Tals moments dins el teu pit,
et revé... ja passaran,
però l'angoixa que com un cuc
et forada camí,
ningú treurà, no esperis a demà.

Avui, és el segon
que mancava en el teu rellotge,
aquell encert temps
que senties divagar...
Però les campanes no et porten
el missatge,
sols una veu dolça o tremolosa
dins la petita rodona,
marcarà l'hora on es para el cuc...
ja sense alà.

Vale

VOLDRIES

Voldries assabentar-te
Dormint sota la foscor de la nit,
plorant per la lluna minvant, que sagna,
desitjaries trobar de l'amor el seu sentit.

Voldries obrir de la terra, ses entranyes.
Esbrinar el gest entre la boirassa.
Reconèixer aquelles passions estranyes.
Viure intensament, sense aturar-te.

Tornar a sentir, dintre teu, el miracle de la vida.
Alçar-se de la terra, malgrat l'aprensió del cop.
Veure com la il·lusió, avui et crida.
Escopir al vent, la força del teu mot.

Vols assabentar-te de tantes coses!
Que quan moris;
encara et queda un fragment d'esperança.

«Félix the cat»

FERRER D'ART

A en Lluís Bach-Esteve

Repica i repica
que's l'art del ferrer.
Vetllant la fornal
el foc que s'abranda
penetra i estova
les barres d'acer.

Les mans renegrides
i el rostre colrat
repica l'enclusa
trenant dugues vigues
com cabells d'infant,
tot fenes filigranes
de ferro brodat.

L'espatlla caduca
es plega amb el temps
i on les mans
no arriben,
hi posa el cap.

Espurnes de savi
esquitxen la pell.
Les ombres caminen
per tots els racons
de la rebotiga.

Ès jove i fa d'avi,
de pare i de nen.
S'enterra per vida
en gàbia d'aucell
i enfila la glòria
d'un poble molt vell,
que ell apadrina
i en fa el seu fillol.
El cuida i el mima

fent-lo conèixer
a tota la gent
i la seva història
com peça antiga
forjada en ferro
i pintada d'or vell
és compartida
per grups forasters
qu'envolten el món.

Tant els meravella
el to màgic
de les seves paraules,
com la bruixeria
de l'acer pacient
que's cargola
gloriós i tràgic
com litúrgia fosa.
Martellejat,
pren bella forma
doncs, capriciosament
es conforma
el ferro roent,
un cop adormit.

Tot d'una es desperta
esglaiat per l'aigua redemptora
i freda

que l'ha enfortit.
I queda la peça
de vellut suau,
com joia preuada,
també presonera
de les seves mans.

Francesc Ventura i Siqués

Besalú, 14-2-86

L'AVENTURA DE LES FULLES

Era primavera. Els ocells cantaven i reien mentre feien el seu niu.

Començaren a sortir les primeres fulles. En un pomer, d'un petit berró, va brotar-li una fulla perfecta. Li varen posar el nom de BONICA.

BONICA era molt bondadosa. Jugava amb les seves companyes, les ajudava quan calia i reien totes plegades. Però no sa-

bia la desgràcia que havia de passar. Per això no es preocupa de res, fins que una de les seves companyes caigué de l'arbre... i es morí.

Ella es posà molt nerviosa... El pomer li digué el que passaria a la tardor.

En saber-ho, va dir que mai ho consentiria. Va cridar a totes les seves companyes del bosc i van marxar totes plegades cap al país de les fulles. Allà mai no en moria cap.

A la primavera, però, tornen a aparèixer pertot el món. Vet aquí perquè no hi han fulles ni a la tardor ni a l'hivern.

Antoni Garcia i Sánchez

Pom
de
flors

SEMPRE HI HA OCASIÓ PER A...
UNA FLOR.

i també palmes i palmons per al Ram.

Representant HOMCARE

Adreceu-vos a:

MARIA BOSCH I GAYOLÀ

Abat Zafont, 2 - Tel. 59 02 05 - BESALÚ